

Jeg har måttet afvise disse forslag fra Københavns Havns side, og jeg vil gerne benytte anledningen til at fastslå, som jeg også sagde under andenbehandlingen, at regeringen ønsker, at den af Københavns Havn anlagte retssag føres til ende ved domstolene.

Jeg er ganske vist ikke enig med havnen i dens synspunkter vedrørende det fremsatte forslag om en omdannelse af Københavns Havn til et statsligt aktieselskab, men det skal naturligvis ikke forhindre, at retssagen prøves ved domstolene, således at vi kan komme til bunds i denne sag én gang for alle.

Ved udformningen af ændringsforslagene har regeringen derfor gjort alt for at sikre, at Københavns Havn kan få prøvet den anlagte retssag ved domstolene, selv om den omdannes til et statsligt aktieselskab.

Hensigten er som bekendt, at den nuværende bestyrelse for Københavns Havn kan fortsætte i det nye selskab og dermed får mulighed for at sikre, at den anlagte retssag føres til ende, og at der ikke skal udbetales penge til staten, førend retssagen er endeligt afgjort ved domstolene og regeringen som forventet har fået medhold.

Skulle domstolene mod forventning nå til den konklusion, at lovgivningsmagten ikke, uden at det strider mod grundloven, kunne omdanne Københavns Havn til et statsligt aktieselskab, så er den logiske konklusion efter min bedste bedømmelse – selvfølgelig afhængigt af de nedlagte påstande og dommens præmisser – at loven om Københavns Havn A/S må ophæves og Københavns Havn herefter genetableres i sin nuværende form.

Som det fremgår såvel af ændringsforslaget som af min besvarelse af et antal spørgsmål, som er stillet af Folketingets Trafikudvalg, mener jeg, at regeringen har udvist udstrakt imødekommethed over for Københavns Havn.

Regeringen kan naturligvis ikke tvinge Københavns Havn eller andre til at videreføre retssagen. Dette ville være absurd allerede af den grund, at regeringen jo er af den faste overbevisning, at vi har ret. Men vi har gjort alt for at skabe mulighed for, at de personer, som ikke er enige med regeringen, og som har en retlig interesse i sagen, kan få prøvet deres synspunkter ved domstolene.

Ud over udformning af ændringsforslag har jeg bl.a. påpeget de mange forskellige muligheder, der er for, at den anlagte retssag prøves til bunds, også selv om den nuværende bestyrelse ikke måtte ønske at indtræde i bestyrelsen for

det nye selskab. Andre, der over for domstolene kan godtgøre, at de har en retlig interesse i sagen, vil kunne indtræde i sagen, herunder f.eks. Københavns Kommune.

Jeg skal ikke her trætte med tekniske redegørelser for, hvornår der er tale om at indtræde i en allerede verserende sag, eller hvornår der er tale om anlæggelse af en helt ny sag, som i givet fald udløser en ny retsafgift, men jeg vil blot nævne følgende:

For det første: Jeg nævnte under andenbehandlingen af lovforslaget, at der i åbningsbalancen for Københavns Havn A/S vil blive afsat et passende beløb til førelse af retssagen.

For det andet: Hvis retssagen videreføres alene af f.eks. Københavns Kommune, er regeringen indstillet på, at evt. betaling af retsafgift fortsat skal kunne afholdes af Københavns Havn A/S, mens betaling af advokatsalær m.v. må stå for den pågældendes egen regning. Hvis sagen derimod videreføres af enkelte folketingsmedlemmer eller medlemmer af den nuværende bestyrelse for Københavns Havn, vil disse kunne søge fri proces i overensstemmelse med de almindelige regler herfor, jf. retssagen om Statsanstalten for Livsforsikring.

Regeringen mener, at der er tale et godt lovforslag, som gennemfører nogle gode og nødvendige tiltag, herunder at der sikres Københavns Havn A/S den nødvendige lovhjemmel til at indgå det ønskede samarbejde med Malmø Havn.

Hvis man gik ind på København Havns forslag om at udskyde ikrafttrædelsen af loven, ville der opstå en situation, hvor samarbejdet ikke kunne sættes i værk, idet den i lovforslaget indeholdte hjemmel til at indlede et samarbejde med Malmø Havn eller andre havne, herunder danske havne, er knyttet til Københavns Havn A/S og ikke til den nuværende institution, Københavns Havn.

Ved vedtagelse og ikrafttrædelse af L 163 nydes der samtidig et væsentligt bidrag til sikring af, at København Havns interesse i at få pådømt den anlagte retssag bliver væsentlig og reel. Sagen kommer til at angå et konkret problem set fra sagsøgers side, og den grundlæggende betingelse for et søgsmål efter dansk ret, nemlig at et søgsmål har til formål at fjerne en retsuvished, kan dermed uden unødige vanskeligheder opfyldes.

Efter vedtagelse af lovforslaget kan parternes advokater herefter i ro og orden udforme de præcise påstande i den verserende sag. Spørgs-